

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 грудня 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Кривенка В.В.,
суддів: Гриціва М.І., Гусака М.Б., Коротких О.А., Кривенди О.В.,
Маринченка В.Л., Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б.,
Самсіна І.Л., Терлецького О.О., –

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом Шитікова Олега Васильовича до Головного управління Пенсійного фонду України в Чернігівській області (далі – ГУ ПФУ), Чернігівського обласного військового комісаріату (далі – Військкомат) про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и л а:

У липні 2011 року Шитіков О.В. звернувся до суду з позовом, у якому просив: визнати протиправними дії відповідачів щодо відмови у перерахунку його пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону України від 9 квітня 1992 року № 2262-ХІІ «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (у редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – Закон № 2262-ХІІ) у зв'язку зі зміною розміру премії для відповідних категорій військовослужбовців згідно з наказом Міністра оборони України від 5 листопада 2010 року № 576 «Про внесення змін до наказу Міністра оборони України від 22 липня 2010 року № 380» (далі — накази №№ 576, 380 відповідно) та наказом Міністра оборони України від 28 січня 2011 року № 50 «Про бюджетну політику Міністерства оборони України на 2011 рік» (далі – наказ № 50) зі змінами, внесеними наказом Міністра оборони

України від 25 червня 2011 року № 355 (далі – наказ № 355), починаючи з 1 грудня 2010 року у розмірі 55 відсотків посадового окладу, а з 1 липня 2011 року – 90 відсотків; здійснити перерахунок пенсії з урахуванням щомісячної премії; зобов'язати Військкомат надати довідку про розмір грошового забезпечення для перерахунку пенсії.

На обґрунтування зазначених позовних вимог послався на те, що відповідно до вимог статті 63 Закону № 2262-ХІІ, постанови Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2007 року № 1294 «Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» (у редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – постанова № 1294) у зв'язку з нарахуванням військовослужбовцям щомісячної премії в розмірі 55 відсотків посадового окладу відповідно до наказу № 576 та в розмірі 90 відсотків посадового окладу згідно з наказом № 355 він має право на перерахунок пенсії. Проте ГУ ПФУ листами від 29 грудня 2010 року № 2/25/03/24-12 та 22 липня 2011 року № 1935/02/24-12 відмовило позивачу у такому перерахунку.

Суди встановили, що Шитіков О.В. отримує пенсію за вислугу років відповідно до Закону № 2262-ХІІ.

У грудні 2010 року та липні 2011 року позивач звернувся до ГУ ПФУ за перерахунком пенсії згідно з наказами №№ 576, 355, але у такому перерахунку йому було відмовлено зазначеними вище листами ГУ ПФУ.

Новозаводський районний суд міста Чернігова постановою від 24 жовтня 2011 року, яку залишено без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2012 року, позов задовольнив: визнав дії ГУ ПФУ щодо непроведення перерахунку пенсії Шитікову О.В. згідно з наказами №№ 576, 355 з 1 грудня 2010 року та з 1 липня 2011 року неправомірними; зобов'язав Військкомат надати довідку про розмір грошового забезпечення Шитікова О.В. для перерахунку пенсії з урахуванням премії, визначеної у наказах №№ 576, 355; зобов'язав ГУ ПФУ здійснити перерахунок та виплату пенсії за вислугу років Шитікову О.В. з урахуванням премії у розмірі 55 відсотків посадового окладу з 1 грудня 2010 року згідно з наказом № 576 та з 1 липня 2011 року у розмірі 90 відсотків посадового окладу згідно з наказом № 355.

Вищий адміністративний суд України постановою від 9 вересня 2014 року скасував рішення судів попередніх інстанцій та відмовив у задоволенні позовних вимог.

У заяві про перегляд Верховним Судом України постанови Вищого адміністративного суду України від 9 вересня 2014 року з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України, Шитіков О.В. зазначає, що в доданих до заяви рішеннях суду касаційної інстанції по-іншому, ніж в оскаржуваній постанові, застосовано положення статті 63 Закону № 2262-ХІІ. Просить постанову Вищого адміністративного суду України від 9 вересня 2014 року скасувати, а рішення судів першої й апеляційної інстанцій залишити без змін.

Перевіривши наведені у заяві доводи, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України вважає, що заява не

підлягає задоволенню з таких підстав.

Вищий адміністративний суд України, допускаючи справу до провадження Верховного Суду України, виходив із того, що в доданому до заяви рішенні суду касаційної інстанції від 27 березня 2013 року (справа № К/9991/66864/12) по-іншому, ніж у справі, що розглядається, застосовано положення статті 63 Закону № 2262-XII.

Так, у справі, рішення касаційного суду від 27 березня 2013 року в якій додано до заяви, цей суд дійшов висновку, що наказ № 576, яким внесено зміни до наказу № 380 та встановлено премію в розмірі 55 відсотків посадового окладу, є підставою для перерахунку пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-XII, оскільки змінює розмір однієї зі складових грошового забезпечення зазначених осіб.

Натомість у справі, що розглядається, Вищий адміністративний суд України дійшов іншого висновку та зазначив в оскаржуваній постанові, що премія, яку позивач просить врахувати для обчислення нового розміру пенсії, має тимчасовий характер, виплата такої премії дозволена за наявності підстав тільки в межах видатків, передбачених у кошторисі Міністерства оборони України для грошового забезпечення військовослужбовців у 2010 та 2011 роках, а отже, підстав для перерахунку пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-XII немає.

Аналіз наведених рішень суду касаційної інстанції дає підстави вважати, що цей суд неоднаково застосував зазначені норми права.

Вирішуючи питання про усунення розбіжностей у застосуванні судом касаційної інстанції одних і тих самих норм права у подібних правовідносинах, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України виходить із такого.

Відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-XII усі призначені за цим Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку зі зміною розміру хоча б одного з видів грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, або у зв'язку із введенням для зазначених категорій осіб нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій у розмірах, встановлених законодавством. Перерахунок пенсій здійснюється на момент виникнення права на перерахунок пенсій і провадиться у строки, передбачені частиною другою статті 51 цього Закону.

Постановою № 1294, зокрема, Міністру оборони України дозволено здійснювати преміювання військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби), осіб рядового і начальницького складу відповідно до їх особистого вкладу в загальний результат служби в межах фонду преміювання, утвореного в розмірі не менше 10 відсотків посадових окладів та економії фонду грошового забезпечення.

На виконання зазначеної постанови наказами №№ 380, 50 зі змінами, внесеними наказами №№ 576, 355 встановлено розміри премії військовослужбовцям у межах видатків, передбачених для їх грошового забезпечення у 2010, 2011 роках.

Аналіз наведених норм свідчить про те, що премія є складовою грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців. Така премія, яку встановлено, зокрема, наказами № 576, 355 носить індивідуальний характер і залежить від результатів служби конкретного військовослужбовця, індивідуальні заслуги якого не можуть бути розповсюджені на осіб, що перебували на цій посаді в попередні роки. Отже, встановлення такої премії не є підставою для перерахунку пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-ХІІ. Аналогічний висновок щодо застосування зазначених норм матеріального права міститься, зокрема, у постанові Верховного Суду України від 4 листопада 2014 року (№ 21-248a14).

За таких обставин у справі, що розглядається, суд касаційної інстанції правильно застосував норми матеріального права, у зв'язку з чим підстав для задоволення заяви Шитікова О.В. немає.

Керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви Шитіков Олега Васильовича відмовити.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.